

Tvillingsskon i UFC-match

Ali

DET VÄRSTA MED att ha en tvillingssyster är att hon snor dina kläder. Oblýgt och utan skam. Jag köpte en helt ny Adidasjacka förra veckan som jag inte hunnit använda. Letade efter den som en åsna och var ser jag den? På Aichas snapchat, med blomsterkransfilter på, hon dödade jackan. Den är heeelt guzzifierad nu. Jävla tjuv.

Har sagt åt henne så många gånger, men hon garvar och säger att jag kan låna hennes kläder också. Det värsta är att hon känner sig cok rolig när hon säger så.

Jag ska ta hennes bästa sneakers och gömma dom bara för att jiddra med henne. Det kommer ge henne panik i tre stabila minuter innan hon hittrar dom, både hon och mamma har någon skum superkraft som gör att dom hittar allt.

Mamma säger alltid att vi hade krig redan när vi låg i magen, hon såg fötter flyga till höger och vänster när vi sparkades. Aicha låg överst, hon tror att det betyder

att hon är cok viktig, men jag föddes tjugo minuter före henne och det betyder att hon ska respektera sina äldre.

Hennes rum är kliniskt rent, ändå hittar jag ingenting, var är hennes skor ens? Mitt rum ser ut som grottan där dom hittade Saddam Hussein, medan Aichas rum ser ut som en imporig variant av ett perfekt Instagramrum.

Mina väggar har medaljer från sporten, hennes har diplom redan från grundskolan. Aicha har alltid varit värsta Einstein i skolan, jag är bra men Aicha är bättre. Mamma försöker alltid pusha mig och vill att jag ska prestera bättre.

Jag minns hur jobbigt det var för henne att se till att vi hade en bra skolgång när vi var yngre. Hon fattade ingenting av utvecklingssamtalen, för läraren sket i att ta allt på enklare språk, och mamma skulle aldrig erkänna att hon inte riktigt förstår. Jag utnyttjade sönder det, sa att stökig betydde driftig osv. Har dåligt samvete över hur mycket jag hasslat min egen morsa.

Mina betyg är bra, men jag hade svårt för att sitta still ibland och matte har alltid tagit längre tid för mig. En gång satt både mamma och pappa uppe med mig hela natten och lärde mig liggande stolen. När jag kom till skolan dagen efter, helt stolt, så garvade min lärare åt mig och gjorde ett stort rött kryss över sidorna vi arbetat med. När mamma såg det samma kväll tog hon åt sig fett

mycket. Har aldrig sett henne känna sig mer keff. Hon vägrade hjälpa oss med läxor efter det och ifrågasatte alltid sin egen kunskap. Vilken skitlärare som betar sig på det viset, är det inte hennes uppgift att se till så att jag lär mig?

Jag hittar inte Aichas sneakers men det trillar ut en bild från hennes garderob, ett foto från min och Osmans omskärelsefest. Viiiiilka miserabla ansikten. Både jag och Osman ser heelt ledsna ut, i kjol för att kunna vädra, medan Aicha står cok glad i mitten med fett stort smajl och tappade tänder. Jag var sex år när jag omskars men jag minns det klart och tydligt, än idag får jag kalla kårar av att känna lukten av desinfektionsmedel.

Vi hade gått hem till Osman en dag och det var inte som att föräldrar avbokade allt och planerade barnvänliga aktiviteter när dom fick barnvaka andra barn. Dagens ärende var att omskära Osman och jag antar att dom fick någon "kom två, betala för en"-deal. Hans mamma tog med oss helt utan tvekan till någon undergroundlokal här i området och Aicha fick vänta utanför.

Jag såg paniken i hennes ögon när jag kom ut ur rummet, helt svettig, och jag sa åt henne att vara glad över att vara tjej. Än idag brukar hon säga att det var den enda dagen hon varit tacksam över att vara tjej. Alla andra